

Własny przykład

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Własny przykład.

a) 2 Tym 2; 2 – „...a co słyszałeś ode mnie wobec wielu świadków, to przekaz ludziom godnym zaufania, którzy będą zdolni i innych nauczać”.

2 Tym 1; 8 – „Nie wstydz się więc świadectwa o Panu naszym, ani mnie, więźnia jego, ale cierp wspólnie ze mną dla ewangelii, wsparty mocą Boga”.

2 Tym 1; 13 – „Wzoruj się na zdrowej nauce, którą usłyszałeś ode mnie, żyjąc w wierze i miłości, która jest w Chrystusie Jezusie”.

- W jaki sposób apostoł Paweł był przykładem dla Tymoteusza?
  - Apostoł Paweł podczas swoich wypraw misyjnych aktywnie działał. Nie organizował on konferencji, gdzie udzielał zachęty i miał ciekawe kazania. Ci, którzy od niego się uczyli, widzieli go w akcji. Na jego przykładzie wzorowali się. Gdy Paweł pisze „cierp wspólnie ze mną”, to pokazuje drogę, która podąża. Gdy mówi „wzoruj się na zdrowej nauce, którą ode mnie usłyszałeś”, to mówi o wzorowaniu się na przykładzie, który został Tymoteuszowi dany poprzez życie Pawła. Spędzili oni wiele czasu ze sobą na polu misyjnym i Tymoteusz mógł się uczyć na podstawie tego, co widział, a nie tylko słyszał.

b) Jaką wartość ma uczenie innych poprzez własny przykład?

- Jest to bardzo ważna zasada, którą należy się kierować, czyniąc innych uczniami Jezusa. Siła oddziaływania, gdy sami jesteśmy wykonawcami Słowa, praktykami, jest o wiele większa, niż gdy teoretycznie nauczamy, a później czegoś oczekujemy. Sama wiedza ma swoje znaczenie i miejsce, ale poprzez praktykę łatwiej można kogoś naśladować.
- c) W jaki sposób, w jakich obszarach można realizować uczenie innych poprzez własny przykład?
- Poprzez wyposażanie z demonstrowaniem, jak Ty coś robisz, np. wyposażanie w umiejętność prezentacji swojej historii nawrócenia. Można samemu pokazać, jak Ty prezentujesz ją, nauczyć, jak przygotować i poprosić o zaprezentowanie przez uczestnika.
  - Poprzez zastosowywanie tego, co zleca się uczestnikom na podstawie materiałów uczniowskich na danym spotkaniu. Jeżeli prosimy o wykonanie jakiegoś zadania misyjnego, to powinniśmy sami je również zastosować – co do zasady.
  - Zasadniczo w każdym obszarze życia możemy być przykładem, nie tylko gdy wymagamy czegoś od innych, ale także od siebie.
  - Poprzez zabieranie ze sobą młodszych wierzących w miejsca, gdzie prowadzimy służbę, np. przy zakładaniu nowej grupy, rozmowie duszpasterskiej (jeżeli to nie jest osobista sprawa), ewangelizacji, prowadzeniu istniejącej grupy (jeżeli jest to możliwe).
  - Poprzez zaproszenie kogoś do uczestniczenia w życiu rodziny – przez jakiś czas. Zobaczenia normalnych wzorców, naturalnych sytuacji – nieporozumień i sposobów ich rozwiązywanie itd. – jest najlepszą nauką życia z Bogiem.
- d) Flp 3; 17 – „Bądźcie naśladowcami moimi, bracia, i patrzcie na tych, którzy postępują według wzoru, jaki w nas macie”.
- Co może być wyzwaniem, aby móc powiedzieć innym: „Bądź moim naśladowcą”?
- Obawa, że nie będziemy dobrym przykładem, że nawalimy w czymś, wyjdzie jakaś nasza niedoskonałość. Zapominamy jednak, że nasze błędy, czy nawet grzechy, mogą być nauką, gdy ktoś widzi autentyczność, normalność zmagania się z czymś i postawę pokuty.

→ Przykład hipokryzji w swoim życiu, gdy ktoś wymagał od nas, a sam żył w inny sposób.

→ Inne.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Co myślisz o wpływie na innych poprzez własny przykład? Jakie jest Twoje doświadczenie?

- Zachęcić do bycia praktykiem, który poprzez przykład uczy innych. Uczynić z tego zasadę.
- Usunąć ewentualne obawy. Nikt z nas nie jest doskonały. Tutaj też nie chodzi o perfekcję, ale o postawę i skuteczność w przekazywaniu tego, co dał Ci Bóg.

b) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

c) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

d) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

Flp 3; 17 – „Bądźcie naśladowcami moimi, bracia, i patrzcie na tych, którzy postępują według wzoru, jaki w nas macie”.

e) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): 1 Kor 11; 1, Ef 5; 1, 1 Tes 1; 6, 1 Tes 2; 14, Hbr 6; 12.

f) Modlitwa na zakończenie.